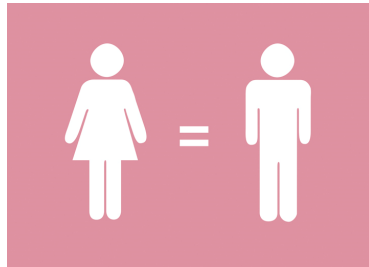

CELEBRACIÓN EN OS COTOS (na igrexa)

2 - 3 de abril do 2022

V SEMANA DO TEMPO DA CORESMA

OS COTOS COA IGUALDADE VERDADEIRA DAS PERSOAS,
COS POBOS QUE SOFREN INJUSTIZA E ABANDONO,
COS REFUXIADOS E MARXINADOS DA SOCIEDADE,
COA NATUREZA MALTRATADA
E CON RESPONSABILIDADE PERSOAL ANTE A COVID-19

1.- ENCONTRO DA COMUNIDADE SAÚDO DE BENVIDA

🎵 *nº 3 Unha xuntanza de amor* estrofa 1

Celebrante:

Benvidos sexamos todos a esta celebración. Reunímonos para compartir en comunidade a nosa fe no nome do Pai, do Fillo e do Espírito Santo.

Xa chegamos ao último domingo da Coresma. Recorremos este camiño acompañados de Dona Coresma que nos foi indicando as tentacións que podían aparecer na nosa vida e dando resposta a elas con novas actitudes da nosa parte.

Hoxe, no Evanxeo, Xesús atópase co sufrimento dunha muller condenada pola multitude. As veces tamén nós deixámonos levar polas aparencias e xulgamos, criticamos e condenamos. Xesús fai recapacitar, e mostra que todos temos algo no noso interior do que avergonzarnos antes que xulgar aos demais.

Se Deus sempre dá novas oportunidades e nos acolle coma fillos a pesares dos nosos erros, quen somos nós para xulgar e condenar aos nosos irmáns?

Non critiquemos, nin acusemos, nin xulguemos, nin condenemos; e menos sen mirar primeiro os nosos erros, que seguro non son poucos.

ACTO PENITENCIAL

Celebrante: *Imos invocar a misericordia do Pai sobre nosos erros, pois dámonos conta que moitas veces xulgamos e condenamos aos outros, e non temos en conta que nós mesmos temos moito do que pedir perdón. Xuntos rezámoslle:*

Eu confésome pecador diante de Deus omnipotente e tamén diante de vós, irmáns, pois teño pecado moito de pensamento, de palabra, de obra e de omisión; pola miña culpa, pola miña culpa, pola miña grandísima culpa, por iso lle pido á benaventurada Virxe María e a todos os anxos e santos do ceo, e a vós tamén, irmáns, que rogedes por min a Deus, noso Pai.

Celebrante: *Deus todopoderoso teña piedade de nós, dos que teñen un lugar no noso corazón e na nosa vida, de todos os que están a sufrir os desastres dunha guerra inxusta. A todos, Deus Pai, nos acolla, nos conceda o seu perdón e nos leve á vida eterna. Amén.*

ORACIÓN PROPIA DO DÍA

Celebrante: *Rematamos a primeira parte da celebración presentando no silencio o que rebule no noso interior. Facémolo doídos con Ucrania.*

(Silenzo)

Celebrante:

Pai Bo, acudimos a Ti coa dor de saber que temos pecado contra Ti, e coa alegría de saber que, mesmo así, nos amas; concédenos experimentar sempre a túa misericordia.

Acóllenos por enriba de todas esas acusacións, críticas, murmuracións e condenas que moitas veces facemos sen tan sequera mirar primeiro para nós mesmos.

Pedímoscho por Xesucristo que vive e reina por sempre eternamente. Amén.

2.- PROCLAMACIÓN DA PALABRA DE DEUS

(sentad@s) a palabra de Deus proclámase dende o ambón

Celebrante: *San Paulo conta coma el mesmo ten que seguir a esforzarse para chegar á meta: esquece o que xa pasou e segue cara adiante para atoparse con Cristo.*

O que vemos no Evanxeo de hoxe e o que di Xesús é un bo motivo para confirmarnos na nosa intención de mellorar as nosas actitudes cara aos outros, e en especial cara as mulleres maltratadas, acusadas sen motivo e que sofren violencia de xénero, tantas veces en silencio e sen unha man amiga á súa beira.

LECTURA DA CARTA DE SAN PAULO AOS FILIPENSES

Irmáns e irmás:

Todo me parece perda comparado co grande que é coñecer a Cristo Xesús, o meu Señor. Por El tirei con todo e doulle tanto valor coma ao lixo con tal de gañar a Cristo e de vivir nel; non por ter unha xustiza miña propia por cumprir a Lei, senón pola xustiza que se recibe coma resposta á fe.

Así podereino coñecer a El, experimentar a forza da súa resurrección e solidarizarme cos seus sufrimentos, reproducindo en min a súa morte, para ver de chegar eu tamén á resurrección dos mortos.

Non é que eu xa chegase á meta nin que xa teña chegado á perfección. Non. Eu aínda vou correndo, a ver se a alcanzo, xa que tamén eu fun alcanzado por Cristo Xesús. Irmáns, eu non boto de conta que a teña alcanzado. Velaí o único que fago: esquezo o que quedou atrás, lánzome cara ao que está diante, bulo para pillar o premio ao que Deus desde arriba nos convoca en Cristo Xesús.

Palabra do Señor

🎵 *nº 7 Andarei na presenza do Señor* **SALMO**

(en pé) *Leccionario I C páx 75 Xn 8, 1-11 EVANXEO*

PROCLAMACIÓN DO SANTO EVANXEO SEGUNDO XOÁN

Daquela Xesús saíu para o Monte das Oliveiras. Pero á alborada, presentouse outra vez no templo e toda a xente veu onda el; el sentouse e empezou a ensinar.

Os escribas e fariseos trouxéronlle unha muller sorprendida en adulterio; puxérona no medio e medio e preguntáronlle:

- Mestre, a esta muller collérona en flagrante adulterio. Moisés, na Lei, mandounos apedrar a esta xente. Ti que dis?

Preguntábanllo á mala fe para teren así de que o acusar. Pero Xesús, abaixado, escribía co dedo na terra. Como lle seguían preguntando, ergueuse e díxolles:

- Quen de entre vós non teña pecado, que lle tire a primeira pedra.

E, abaixándose outra vez, escribía na terra. Pero eles, ao que o escoitaron, foron liscando un a un, comezando polos máis vellos. Quedou el só coa muller, que seguía no medio. Ergueuse entón e preguntoulle:

- Muller, onde van? Ninguén te condenou?

Ela respondeulle:

- Ninguén, Señor.

Díxolle Xesús:

- Tampouco eu te condeno: vaite e desde agora non peques máis.

Palabra do Señor

(sentad@s) gardamos uns instantes de silencio para acoller a palabra no corazón

Que nos propomos
nesta quinta semana da Coesma con
“dona coesma”?

Con ela seguimos descubrindo que hai
 cousas que necesitamos arrincar na nosa
 vida, porque non todo vale.

Xa lle temos arrincado a perna da
 tentación de ter, a da comodidade, a
 das rutinas, e a da intolerancia. Tamén
 fomos cosendo o remendo da PAZ, o do

ESFORZO, o de DAR FROITO e o da ACOLLIDA.

Hoxe arrincámoslle á nosa dona coesma esta quinta perna.
(Arrincamos a perna da 5ª coesma). É a perna da tentación de
 acusar, criticar, murmurar e condenar. Que ben se nos dá este
 xeito de facer, que fácil nos é ser críticos cos demais sen
 mirarmos primeiro para nós mesmos.

Porqué esta perna?, porque no evanxeo Xesús atópase con
 unha muller á que critican, e mesmo condenan a morrer a
 pedradas. Queren que Xesús sexa partícipe, pero El prefire
 facer garabatos no chan, El non está para condenar.

Ao arrincar esta perna descubrimos unha maneira nova de
 vivir (collemos o “remendo” que está na perna que lle
 arrincamos, colgamos a perna na pinza, e pegamos o remendo
 no mandil da vella). Acabamos de coser na saia da dona
 coesma a actitude da EMPATÍA, o RESPECTO, a TOLERANCIA
 e a COMPAIXÓN.

Temos arrincado algo que nos sobra, a tentación de criticar e
 condenar, e temos cosido un novo remendo, porque mellor irá
 a vida se a cosemos con EMPATÍA, RESPECTO E COMPAIXÓN.

(en pé)

PROFESIÓN DA FE

Celebrante: Neste encontro parroquial melloramos a
 vida querendo aprender a non xulgar e condenar, e a
 ser compasivos e tolerantes, por iso agora
 compartimos un mesmo credo. Dicimos

SI CREEMOS

Monitor/a:

Credes en Deus, Pai e Nai,
 que cada día nos dá unha nova oportunidade,
 porque acolle e ama, porque perdoo e espera sempre?

SI CREEMOS

Credes en Xesús, o seu Fillo Benquerido,
 que nos descubre a salvación
 como festa de encontro e perdón?

SI CREEMOS

Credes no Espírito Santo,
 que, no noso interior, nos descubre a nosa vida
 como necesitada de Deus
 e nos dá a coraxe de mirar o futuro con esperanza?.

SI CREEMOS

Credes na igrexa,
 comunidade que berrando contra a guerra inxusta
 e abrindo as súas portas aos refuxiados
 e a todos os necesitados de salvación
 procura a reconciliación entre as persoas e os pobos?

SI CREEMOS

ORACIÓN UNIVERSAL

Celebrante: *Movidos pola fe que compartimos acudimos ao Pai, pero non para criticar, xulgar e condenar, senón para medrar no respecto a quen é inxustamente tratado. Así, sendo respectuosos, digámoslle*

PAI, PÓMONOS NAS TÚAS MANS

Monitor/a:

✓ Pola Igrexa, por cada parroquia, por cada cristián, para que vivamos a coesma como tempo de RESPECTO E COMPAIXÓN, desbotando as condenas. Oremos

✓ Polas xentes de Ucraia que o están pasando tremendamente mal, feridos nunha guerra que nos escandaliza e que non podemos entender. Oremos

✓ Polas persoas que a sociedade exclúe e marxina, amparándose en leis e tradicións que escravizan. Oremos

✓ Polas mulleres que son maltratadas e sofren violencia de xénero, tantas veces en silencio e sen unha man amiga e acolledora que as axude a denunciar. Oremos

✓ Polas persoas que non saben perdoar e camiñan arrastrando as cadeas dos seus prexuízos e resentimentos. Oremos

Celebrante: *Señor, verte o teu amor sobre todos nós e sobre os que precisan de Ti, como precisou de Cristo a muller do evanxeo de hoxe. Ti que vives e reinas por sempre eternamente. Amén*

3.- OS SIGNOS DA COMUNIÓN CON DEUS E COA COMUNIDADE

NOSO PAI

Celebrante: *Ninguén está libre de pecado, por iso precisamos que Deus nos perdoe, pero tamén nós temos que perdoar sen excluír a ninguén. De non ser así, estaremos enganando cando rezamos o “Noso Pai”. Recemos con sinceridade:*

NOSO PAI ...

SIGNO DA PAZ

Celebrante: *Vaite en paz, dille Xesús á muller do evanxeo. Sexamos nós portadores desa mesma paz e pidámola para todos os que hoxe están a sufrir a inxustiza dunha guerra sen sentido. Tócanos aprender de Cristo: erguer a quen está tirado e afundido.*

COMUÑÓN

Celebrante: *Participar nesta celebración de hoxe é a mostra de que o Pai quere de nós TOLERANCIA E RESPECTO por e para todos.*

Ditosos, benaventurados nós, convidados a este pan do Señor.

Señor, eu non son merecente de que entres no meu fogar, mais unha palabra túa abonda para me salvar

🎵 nº 42 Quen nos vai separar de Ti?

4.- AVISOS E DESPEDIDA

ORACIÓN FINAL

Celebrante:

Señor, noso Pai, Ti que alumeeas o corazón de todos para que descubramos os camiños do teu fogar, modela os nosos corazóns e a nosa vida para sermos comunidade que vive na actitude da reconciliación.

Axúdanos para sermos respectuosos con quen pensa, vive ou cre diferente, pois só así poderá salvarnos Xesucristo, noso Señor. Amén.

Hoxe queremos continuar o noso camiño cara a Pascua da man de Xesús que respecta, perdoo e axuda a erguer.

Coma El, non queremos quedarnos en leis e tradicións que oprimen e non teñen en conta ás persoas.

Medremos en empatía, fuxindo de condenar sen ter en conta a cada persoa. Fagamos propósito de seguir loitando polas persoas que sofren violencia de xénero.

Avísase das misas (ver folla do mes)

Que teñamos un bo día, unha boa coresma e o Señor nos bendiga, † nos garde de todo mal e nos leve ao seu fogar de vida eterna. Amén

“Na vida arrincamos as críticas e as condenas e cosemos
EMPATÍA, RESPECTO E COMPAIXÓN”

